

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

judecând, în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procuror împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 09 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 16 februarie 2015, în privința inculpatului

Mazureac Ghenadie Serghei, născut la 15 noiembrie 1979 în s. Unguri, r-nul Ocnîța, locuitor al or. Cahul, str. Strada Veche 143, ap. 30, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:

1) prin sentința Judecătoriei Ocnîța din 11 septembrie 2000, în baza art. 218 al. 2, 102 al. 3, 39 Cod penal (1961), la 10 ani închisoare;

2) prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 septembrie 2007, în baza art. 187 alin. (2) lit. f), 85 Cod penal, la 5 ani închisoare.

<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond: 31 decembrie 2013 – 09 iunie 2014,</i>
<i>în instanța de apel: 17 iunie 2014 – 16 februarie 2015,</i>
<i>în instanța de recurs: 23 aprilie – 07 aprilie 2015;</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 09 iunie 2014, procesul penal în privința lui Mazureac Ghenadie pe art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 07 octombrie 2013, aproximativ ora 16:00, Mazureac Ghenadie, fiind în stare de ebrietate alcoolică, *avînd scopul*

sustragerii a bunurilor altei persoane, a pătruns în apartamentul nr. 18 din casa de locuit nr. 143, str. Strada Veche, or. Cahul, unde locuia temporar partea vătămată Burlea Laura, de unde a sustras un calculator portativ de model „Lenovo G575”, cauzând-i un prejudiciu material considerabil de 5010 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și a declarat **că a intrat în apartament și a văzut 2 fete. Ele văzându-l, s-au speriat și au fugit.** El a intrat într-o odaie, unde pe masă a văzut calculatorul portativ, l-a luat, l-a ascuns sub scurtă și a ieșit afară din bloc. A presupus că fetele s-au speriat și au fugit pe geam. Știa că nimeni nu-l vede atunci și înțelegea că sustrage acest calculator portativ. Era convins, că în momentul sustragerii calculatorului nu-l vede nimeni, chiar dacă și se afla cineva în altă cameră nu putea să-l vadă, deoarece camera respectivă se afla în partea din colț a apartamentului.

Martorul Crivoborod M. a declarat că se plimba cu copilul afară, și l-a observat pe inculpat, cum a ieșit din bloc cu un calculator portativ de culoare neagră. **Înainte de a ieși inculpatul afară, a auzit strigând fetele de la primul etaj.**

Martorul Vatavu Daniela a indicat că, când au deschis ușa de la apartament **inculpatul era după ușă, a pus mîna între ușă. Ele s-au speriat.** Mocanu Anastasia a fugit la bucătărie, dar ea a fugit în camera unde se afla calculatorul. Nu-l cunoștea pe inculpat și îi era frică, de aceea a deschis geamul și a sărit peste geam. Anastasia de asemenea a sărit pe geamul de la bucătărie și s-au întîlnit în curte, au înconjurat blocul și au intrat în apartament. Intrînd în cameră, calculatorul deja nu mai era pe masă.

Martorul Mocanu Anastasia a relevat că ea, împreună cu Vatavu Daniela, au vrut să iasă afară. Când au deschis ușa, inculpatul a năvălit și a intrat în apartament. Când inculpatul a pătruns în apartament, ea s-a închis în bucătărie, dar Daniela a fugit în cameră. Deoarece nu a dovedit să încuie ușa, a sărit peste geam. **Inculpatul a văzut că ea s-a încuiat în bucătărie și trăgea de ușă, dar nu a putut s-o deschidă, deoarece ea ținea din partea cealaltă.** Apoi inculpatul a ieșit din apartament, dar ținea ceva în mîna. A vrut să iasă după el, dar se temea și a sărit peste geam. **S-a speriat ca inculpatul să nu le cauzeze careva suferințe.** Ea nu a văzut clar că inculpatul a luat notebook-ul, dar a observat că inculpatul a ieșit din apartament cu ceva în mîna, **ea i-a strigat inculpatului că dacă a luat ceva, să pună la loc.**

Instanța a concluzionat că martorii Mocanu A. și Vatavu D. nu au înțeles că a avut loc un furt pînă nu au intrat în apartament și au observat că nu este calculatorul, în declarațiile acestui martor sînt divergențe în ce privește faptul că ea a observat careva obiect în mîna la inculpat și chiar i-a spus să lase ceea ce a luat, și a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, **ca furt, săvîrșit prin pătrundere în locuință cu cauzarea de daune în proporții considerabile.**

Totodată, partea vătămată a depus cerere, solicitînd încetarea procesului penal, motivîndu-și cererea prin restituirea daunei de către inculpat, lipsa oricăror pretenții de natură materială sau morală față de acesta, cît și faptul împăcării lor.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art.

187 alin. (2) lit. d), f), 82 Cod penal, adică conform învinuirii inițial formulate, la 5 ani și 6 luni închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că martorul Vatavu D. a declarat că inculpatul era după ușă și a pătruns în casă. Văzînd că el nu dorește să iasă afară din apartament la cererea lor, au fugit, ea personal în una din odăi, Mocanu A. la bucătărie. La intrare în apartament inculpatul nu a spus nimic, ele deodată au început a țipa, i-au cerut să iasă afară și au fugit.

Martorul Mocanu A. a relatat că cînd inculpatul a intrat într-o cameră, ea a observat cum el a luat ceva, posibil atunci el a luat notebook-ul. Ea i-a strigat inculpatului, că dacă a luat ceva, să pună la loc. A vrut să iasă după el, dar se temea și a sărit peste geam. S-a speriat ca inculpatul să nu le cauzeze careva suferințe.

Martorul Crivoborod M. a indicat că a auzit țipete de fete de la primul etaj. Peste 5 minute a văzut cum din scara blocului a ieșit inculpatul, care avea în mîini un notebook de culoare neagră.

Astfel, inculpatul a pătruns deschis, fără permisiunea, în apartamentul părții vătămate, fiind observat de martorii Vatavu D. și Mocanu A., care trăiau acolo.

Fiind în stare de ebrietate alcoolică, inculpatul de mai multe ori a venit la apartamentul dat în aceeași zi. Prima dată a cerut bani, ce confirmă că infracțiunea a fost comisă din interes material, inculpatul din start a avut scopul sustragerii a bunurilor altei persoane.

Inculpatul a intrat fără voie în apartament. Văzînd că fetele s-au speriat și au fugit în alte camere, a sustras calculatorul.

Martorul Mocanu A. a declarat că, cînd inculpatul a intrat într-o cameră, a observat cum el a luat ceva, posibil atunci el a luat notebook-ul. Ea i-a strigat inculpatului, că dacă a luat ceva să pună la loc. Inculpatul a fost conștient ca persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiunilor sale. Acest fapt a fost confirmat și de el - fetele s-au speriat și au fugit în alte camere. În continuare, inculpatul știind că ele sunt în apartament și poate fi observat de ele, a sustras calculatorul. Făptuitorul a fost convins că acțiunea de luare, pe care a realizat-o, a fost vădită pentru proprietari.

Pentru calificarea faptei ca furt este necesar să fie stabilită convingerea făptuitorului că cele comise de el, rămîn neobservate sau neînțelese de către alte persoane, ori că aceste persoane nu-i vor zădărnici săvîrșirea sustragerii. Concluziile despre convingerea făptuitorului privind modul ascuns al acțiunilor sale trebuie să se bazeze pe anumite premise de ordin obiectiv, iar nu pe declarațiile neîntemeiate ale lui.

Toate aceste circumstanțe, coroborate una cu alta, indică la faptul că inculpatul a acționat cu intenție directă, cu scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 16 februarie 2015, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că s-a confirmat pe deplin vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal în următoarele circumstanțe: la 07 octombrie 2013, aproximativ ora 16.00, Mazureac Ghenadie, fiind în stare de ebrietate alcoolică, ***avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns în apartamentul nr. 18 din casa de locuit***

nr.143 de pe str. Strada Veche din orașul Cahul, unde locuia temporar Burlea Laura, **de unde a sustras pe ascuns** un calculator portativ de model „Lenovo G575”, prin ce i-a cauzat lui Burlea Laura un prejudiciu material considerabil în sumă de 5010 lei.

Vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate este dovedită prin ansamblul de probe administrate pe cauză.

Martorul Vatavu D. a declarat că inculpatul era după ușă, a pus mîna între ușă. Ele s-au speriat și au fugit. Nu a văzut cînd a ieșit inculpatul din apartament și dacă avea ceva în mînă.

Martorul Mocanu A. a indicat că, cînd inculpatul a pătruns în apartament, ea s-a închis în bucătărie. Inculpatul a văzut că ea s-a încuiat în bucătărie și trăgea de ușă, dar nu a putut s-o deschidă, deoarece ea ținea din partea cealaltă. Apoi inculpatul a ieșit din apartament, dar ținea ceva în mînă. A vrut să iasă după el, dar se temea și a sărit peste geam. Ea nu a văzut clar, că inculpatul a luat notebook-ul. A observat că atunci, cînd a ieșit din apartament inculpatul avea ceva în mînă, ea i-a strigat, că dacă a luat ceva, să pună la loc. Inculpatul era în stare de ebrietate, se cunoștea după vorbă și aducea miros de alcool. Ea crede că el a auzit cînd ea a strigat să pună la loc ce a luat și să plece.

După cum rezultă din declarațiile inculpatului, el s-a uitat în cameră și a văzut că nu-i nimeni, a luat notebook-ul, l-a pus sub haină și a plecat, **știind cu certitudine că o fată a sărit pe fereastră afară, iar alta era închisă în bucătărie**, în camera unde se afla calculatorul nu era nimeni și nimeni nu-l putea vedea cum sustrage bunul.

Argumentele apelantului că inculpatul a pătruns fără permisiune în apartament, fiind observat de martori, care s-au speriat și au fugit în alte camere, nu denotă caracterul deschis al sustragerii bunurilor altei persoane.

Declarațiile martorului Mocanu A. care ar fi strigat la el „lasă ce ai luat și pleacă”, cuvinte ce nu au fost auzite de inculpat, care a continuat deplasarea, nu poate fi acceptată ca aceasta a conștientizat „că a fost descoperit de către victimă sau alte persoane” în cazul în care **nimeni nu a întreprins nici o măsură în vederea împiedicării sustragerii**.

Făptuitorul era convins privind modul ascuns al acțiunilor sale, or acțiunile sale nu puteau fi observate de martorul Mocanu A., care se afla la bucătărie, iar el a sustras bunul din altă camera în care nu era nimeni.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că în dispozitivul sentinței lipsesc datele privind recunoașterea inculpatului vinovat și reîncadrarea acțiunilor lui din art.187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal.

Inculpatul a pătruns în apartament în prezența martorilor Vatavu D. și Mocanu A., chiar și aplicînd forța pentru a deschide ușa de la intrare în apartament, la ce Vatavu D. și Mocanu A. au strigat, și au fost auzite de Crivoborod M. Acest fapt nu a fost negat de către inculpat și nici nu a fost respins de către instanțele de fond și apel.

Cu scopul de a sustrage bunurile altei persoane, inculpatul a intrat în apartament fiind văzut și, respectiv, descoperit de către Mocanu A. și Vatavu D.. ultimele chiar i-au făcut observații, au strigat, și mai mult ca atât, ele au conștientizat acțiunile ilegale ale inculpatului, fapt confirmat prin declarațiile acestor martori în instanța de apel. După aceasta Mocanu A. a observat că inculpatul a ieșit dintr-o camera cu un obiect în mână i-a spus lui „lasă ce ai luat și pleacă”. Vatavu D. a sărit prin geam afară, fiind etajul 1, iar Mocanu A. a fugit la bucătărie și a încuiat ușa. La observațiile A. Mocanu în adresa inculpatului, ultimul s-a apropiat de bucătăria și a tras de mînerul de la ușa. Înseamnă că acesta a auzit observațiile făcute în adresa lui și a conștientizat că persoana prezentă în apartament, în bucătărie, înțelege caracterul ilegal al acțiunilor lui. Toate cele menționate confirmă că a fost comisă o sustragere deschisă a bunurilor altei persoane. Este clar că inculpatul avînd un „staj de criminal”, anterior condamnat, nu va declara că a conștientizat că persoanele din apartamentul au înțeles că el comite infracțiunea. Mai mult ca atât, inculpatul se afla în stare de ebrietate alcoolică.

Totodată, la ieșirea ultimului din camera unde se afla notebook-ul, Mocanu A. a observat un obiect în mâinele inculpatului și i-a făcut observație ca să pună la loc ceea ce a luat.

Pe de o parte instanțele au constatat că a fost comis un furt, iar pe de altă parte au constatat că inculpatul a intrat în apartament în prezența persoanelor aflate acolo deja avînd scopul sustragerii bunurilor - motivare contradictorie.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Judecînd recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rînd, potrivit art. 101 alin. (1), 113 alin. (1), 384 alin. (3), 385 alin. (1) pct. 3), 4), 394 alin. (4) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea și dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracțiuni. Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între

semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței atacate (pct. 2. din decizie), instanța de fond:

a) descriind fapta considerată a fi săvârșită de inculpat, nu a constatat dacă scopul pătrunderii lui în locuința părții vătămate și modalitatea sustragerii calculatorului a fost „deschisă” sau „închisă”;

b) nu a apreciat fiecare probă administrată pe caz separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, și cu circumstanțele invocate în actul de învinuire, nu a determinat și constatat juridic corect corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile incriminate inculpatului și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Astfel, conform rechizitoriului, inculpatul este acuzat că, fiind în stare de ebrietate alcoolică, avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, a pătruns în apartamentul părții vătămate, de unde a sustras deschis calculatorul portativ „Lenovo G575”, cauzîndu-i un prejudiciu material considerabil, în sumă de 5010 lei.

Acțiunile lui au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. d) și f) Cod penal, ca jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzare de daune în proporții considerabile.

Potrivit jurisprudenței naționale, dacă persoanele prezente au întreprins măsuri în vederea împiedicării sustragerii, cele săvârșite nu pot fi considerate furt, ci trebuie calificate ca jaf (art.187 C.P.). Pentru calificarea faptei ca furt este necesar să fie stabilită convingerea făptuitorului că cele comise de el rămîn neînțelese de către alte persoane, ori că aceste persoane nu-i vor zădărnici săvârșirea sustragerii. Concluziile despre convingerea făptuitorului privind modul ascuns al acțiunilor sale trebuie să se bazeze pe anumite premise de ordin obiectiv, iar nu pe declarațiile neîntemeiate ale lui. Ca sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, prevăzută de art.187 C.P. (jaf), se consideră cînd făptuitorul este conștient ca persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiuni lor lui, indiferent de faptul că ele au întreprins ori nu careva măsuri de curmare a acestor acțiuni. Acțiunile inițiate ca furt, însă care n-au fost duse pînă la capăt, din cauza că au fost descoperite de către victimă sau de alte persoane, dar neținîndu-se cont de aceasta au fost prelungite de către infractor cu scopul însușirii bunurilor sau reținerii lor, se încadrează în infracțiunea de jaf, iar în cazul aplicării unei violențe periculoase pentru viață și sănătate sau amenințării cu o astfel de violență - în cea de tîlhărie (*Hotărîrea Plenului CSJ a RM din 28.06.2004, nr.23 - Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, pct. 3. și 4.*)

Din declarațiile inculpatului că: „...a intrat în apartament și a văzut 2 fete..., ele văzîndu-1, s-au speriat și au fugit..., a presupus că fetele s-au speriat și au fugit pe geam..., și sustrage acest calculator portativ”, și a martorilor oculari Vatavu D. și Mocanu A. că: „...inculpatul era după ușă, a pus mîna între ușă..., ele s-au speriat..., au fugit..., au sărit peste geam..., s-au speriat ca inculpatul să nu le cauzeze careva suferințe..., inculpatul a văzut că ea s-a încuiat în bucătărie și trăgea de ușă, dar nu a putut s-o deschidă, deoarece ea ținea din partea

cealaltă..., inculpatul a ieșit din apartament, dar ținea ceva în mână..., ea i-a strigat inculpatului că dacă a luat ceva, să pună la loc...”, rezultă în mod evident și concludent că inculpatul a pătruns în locuința părții vătămate și a sustras calculatorul în pofida faptului că cele două persoane prezente nu i-au permis să intre, au strigat la el, Mocanu A. nu i-a permis să pătrundă și în bucătărie când inculpatul trăgea cu insistență de ușă și ia-a zis ultimului să pună la loc cea ce a luat, adică au întreprins măsuri în vederea împiedicării sustragerii, dar inculpatul totuși a sustras calculatorul respectiv.

Martorul și Crivoborod M. a auzit tocmai din curtea casei strigătele lui Vatavu D. și Mocanu A., care se împotriveau acțiunilor infracționale ale inculpatului, deci acestea nu puteau să nu fie auzite și de inculpat, inclusiv vorbele martorului Mocanu A. de a pune la loc ceia ce a luat.

În asemenea circumstanțe devine evident faptul că inculpatul a perceput în mod clar că Vatavu D. și Mocanu A. au întreprins măsuri în vederea împiedicării sustragerii, că cele comise de el nu rămân neînțelese de către aceste persoane, că aceste persoane î-i vor zădărnici săvârșirea sustragerii, și fiind conștient ca persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiunii lui, că aceste acțiuni au fost descoperite de către aceste persoane, neținându-se cont de aceasta și-a prelungit acțiunile cu scopul însușirii deschise a calculatorului.

Mai mult, faptul că inculpatul a pătruns ilegal într-o locuință străină prin înlăturarea obstacolelor și eforturilor vădite impuse de două persoane prezente în această locuință, căror el le-a provocat o stare de neputință în a-și apăra bunurile, insufându-le spaimă prin acțiunile sale ilegale, după care și-a prelungit și realizat intențiile, denotă că el conștientiza că Vatavu D. și Mocanu A. înțelegeau că sustrage calculatorul în mod deschis.

Or, particularitățile împrejurărilor relevate pe caz și enunțate supra denotă că în acțiunile inculpatului se regăsesc, în mod rezonabil, elementele infracțiunii incriminate prin rechizitoriu.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sînt dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, dacă probele corect au fost apreciate în ansamblu, prin prisma cumulului de dovezi anexate la dosar. Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei. Rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Însă, instanța de apel, conform descriptivului deciziei adoptate, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, menținînd o sentință ilegală și

neîntemeiată, nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond și le-a repetat întocmai (*pct. 4. din decizie*).

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul de pe rol este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor declarate, casării totale a deciziei, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procuror, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 16 februarie 2015 în privința inculpatului Mazureac Ghenadie Serghei, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 07 iulie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun